

گاهنامه زنان

شماره ۹ و ۱۰ - ماههای جولای و آگوست

نشریه گروه ترجمه و تحقیق کمیته زنان جامعه ایرانیان

در این شماره :
یادداشت

فشار روحی

درباره نقش زن در سینمای ایران

معرفی فیلم: "بدون دخترم هرگز"

کنترل جمعیت به سبک جمهوری
اسلامی

مصاحبه با سیمون دوبوار

اشعاری از خاتم زاله اصفهانی

اخبار داخلی

کتابهای منتشر شده



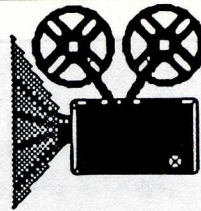
همین ست که هست

باید روزگاری را به سر آری
که دوست نداری
باید از دل افروزی دل بر کنی
که دوستش می داری
باید بهاران را در تصویرها ، تماشا کنی
نه در سبزینه صحرای بهاری
نه در گل
نه در پرند

باید با گذشته بد رود گوئی
حال نداشته باشی
اما بیاندیشی به آینده

باید گرم ترین احساس را ،
نثار سردترین چهره ها کنی
باید خود را ، در اندیشه ها رها کنی
باید ابری سرگردان باشی ،
و در سپیده دمان ، شنا کنی
باید نور ستاره ای را به خانه ای بیاری
حتی اگر دلت را ،
به منتقار مرغ جگر خوار می سپاری
باری

بایست دائم پیوست و گسست
همین ست که هست
همین ست که هست . . .



معرفی فیلم:

"بدون دخترم هرگز"

دختران

بید مجنون نشسته بر لب رود ،
کیسوی سبز خویش می شوید .
باد با تارهای آن کیسو ،
قصه های نگفته ، می گوید .

بید مجنون نشسته بر لب رود ،
به تماشای دختران ، که در آب ،
همچو گل های مریم سحری ،
می درخشند در بلور کیود .

دختران ، این ستاره های زمین ،
شانه سرهای خوش نوای سپهر ،
رهسپار ستارگان استند ...

دختر خردسال میهن من ،
زیر چادر نهفته کیسورا .
چادر دیگری نهان کرده است ،
کیسوان عروسک او را .

دخترک با عروسکش شب تار ،
هر دو چادر بسر روند بخواب ،
تا شوند از دم سحر بیدار .

ژاله اصفهانی

۱۳۶۷

منتشره در خارج از کشور ، از جنبه های تحقیر آمیز فیلم علیه ایرانیان و تعمیم مختصات يك خانواده بشدت سنتی به عموم خانواده های ایرانی آنرا مورد انتقاد قرار داده اند . روزنامه "کیهان هوانی" شاخه خارجی "کیهان" جمهوری اسلامی در شماره پنجم تیر ماه خود ، از "بدون دخترم هرگز" بعنوان فیلمی "ضد ایرانی" یاد کرده است و آنرا ساخته و پرداخته "CIA" دانسته و تهیه کنندگان آنرا صهیونیستهای اسرائیلی دانسته است .

* * * * *

آزاد

که فضا بیش از حد سنتی نشان داده شده است . در هر کجا نیز که فیلم برخورداردی جانبدارانه با ایرانیان داشته است ، تحریف فرصت طلبانه ای بچشم می خورد ، بدین گونه که اغلب شخصیت‌های مثبت داستان کسانی هستند که یا قبلا در امریکا بوده و یا بگونه ای به ایالات متحده ارادت دارند . تحریف‌های مغرضانه دیگری نیز در فیلم وجود دارند ، از جمله نشان دادن تصویر یاسر عرفات در یکی از صحنه های فیلم در حالیکه همه میدانند سازمان آزادیبخش فلسطین از سالهای ۲-۱۹۸۱ به بعد رابطه چندانی با جمهوری اسلامی نداشته و به طبع آن عکسی از یاسر عرفات نمیتوانسته بر دیوار خانه حزب اللهی های متعصب باشد ، آنها در فاصله سالهای ۸۴ تا ۸۶ ، یعنی اوج جنگ و اوج "طرفداری" ساف از دولت عراق .

از مضمون که بگذریم ، نقاط ضعف فنی و پرداخت هنری آن نیز قابل توجه است . گذشته از بازی "سالی فیلد" مابقی چهره ها چندان درخشش و جلوه ای ندارند . بازیها عموما ضعیف اند و صحنه ها و طراحی ها و فضاهای ایجاد شده چندان فضای ایران را القاء نمیکنند . اساس فیلم در اسرائیل تهیه شده و تقریبا میتوان گفت جز نمای ساختمانها ، آنها تقریبی و علم های ساخته شده چیز دیگری که بوی ایران را بمشام برساند ، وجود ندارد ، از اتومبیل ها گرفته تا کیوسکهای تلفن و ... همین مشکل دامنه مانور دوربین فیلمبردار را نیز بشدت کاهش داده است .

اکثر روزنامه های فارسی زبان

"بدون دخترم هرگز" (Not with- out my daughter) که اکنون مدتی است بر پرده سینماهاست ، خلاصه دست کاری شده و تعدیل شده ای از خاطرات بتی محمودی است . فیلم در برگیرنده خاطرات این شهروند امریکایی از سفر خود به ایران به همراه شوهر ایرانیش ، مشاهدات وی و فرار پر درسر او از ایران و از دست مردی (محمود) و خانواده اوست . بتی در ۱۹۸۴ بنا به اصرار شوهرش و با این وعده که در ایران هیچ خطری او را تهدید نمیکند به ایران سفر میکند و سفر دو هفته ای او دو سال بدرازا میکشد ، تا هنگامیکه او موفق میشود با همیاری چند ایرانی و از طریق مرز ترکیه فرار و خود را به سفارت ایالات متحده در ترکیه برساند .

فیلم بیانگر شرایط دهشت بار ایران و بویژه موقعیت ناگوار زنان ایرانی است . در فیلم یاد شده خاطرات بتی محمودی با پاره های دیگری از اطلاعات تکمیل شده تا بی حقی عمومی زنان در ایران و بی آینده گی آنها را به تصویر کشد . اطلاعات و سیمای ارائه شده از وضعیت زنان اگرچه در مجموع واقعی اند ، اما در عین حال فضای فیلم و تصاویر پرداخته شده اغراق آمیزاند ؛ که البته شاید از زاویه دید يك زن امریکایی در ایران چندان غیر منتظره نیز نباشد . کما اینکه بسیاری از مهاجران خارجی در کشورهای اروپایی بسیاری از وقایع را بگونه ای دیگر میبینند و یا بسیاری از مسائل (هر چقدر هم جزئی) بیشتر مورد توجه شان قرار میگیرد . علیرغم این نکته نمیتوان تاکید نکرد